

ஸம்ஸ்க்ருதத்திற்கு சரியான ஒரு லிபியின் அவசியம்

நமது ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஸம்ஸ்க்ருத மொழியின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அறிவோம். தமிழும் தெய்வீக மூலம் கொண்ட மொழியானாலும், தெய்வங்களைத் தமிழில் ஆசையுடன் துதித்தாலும், தொன்றுதொட்டு அனுஷ்டானங்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தின் அடிப்படையில் நம் முன்னோர்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில், குறிப்பாக அனுஷ்டானத்தில் ஒலி/உச்சரிப்பு மிக முக்கியம் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவே அனுஷ்டானத்திற்கான ஸங்கல்பம் ஸ்லோகங்கள் முதலியவற்றை சரியானதொரு லிபியில் எழுதவோ படிக்கவோ வேண்டும்.

தமிழ் மொழியை எழுதப் போதுமான வரிவடிவங்கள் தமிழ் லிபியில் உள்ளன. ஆனால் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அதிக ஒலிகள் இருப்பதால் அதனை எழுத அதிக வரிவடிவங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதற்காகவே பழைய காலத்திலிருந்து க்ரந்த லிபி இருந்து வருகிறது. இக்காலத்திலோ தேவநாகரி ப்ரபலமாக உள்ளது.

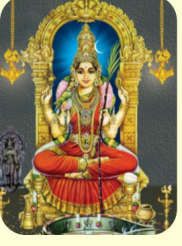
தற்சமயம் தமிழ் லிபியில் பிற மொழி ஒலிகளைக் குறிக்க ஜ (ஸ) ஷ ஸ ஹ க்ஷ ஸ்ரீ ஆகிய (க்ரந்த) வரிவடிவங்கள் மட்டும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. மேலும் தமிழ் வல்லின வரிவடிவங்கள் க ச ட த ப ஐந்து மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் ஒவ்வொன்றுக்கும் நான்கு நான்காக ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் இருபது வல்லின ஒலிகள் உள்ளன. அவ்வாறே ரு லு போன்ற சிறப்பு உயிர் ஒலிகளையும் அனுஸ்வாரம் விஸர்க்கம் என்ற ஒலிகளையும் குறிக்க தமிழ் லிபியில் வரிவடிவங்கள் இல்லை. ஆகவே தமிழ் எழுத்தை மட்டும் கொண்டு ஸம்ஸ்க்ருதத்தைச் சரியாக குறிக்க இயலாது.

குறிப்பாக வல்லின எழுத்துக்களுடன் க₂ க₃ க₄ என்று எண்களைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்த எண்களைக் கண்டுகொள்ளாமல் தமிழ் முறைப்படி படித்தால் ஒலிகள் மாறிவிடும் வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது. கோ₃பால என்பது கோ₁பா₃ல என்று ஒலிக்கும். பெரும்பாலானோர் இப்படித்தான் செய்கின்றனர்.

ஆகவே ஜ முதலியவற்றைப் போல் மற்ற ஒலிகளுக்கும் அவைகளது க்ரந்த வரிவடிவத்தையே பயன்படுத்துவது அர்த்தமுடையதாகிறது. இந்த தமிழ்+க்ரந்தம் கலந்த முறையிலும் நமது கோப்புகளை வெளியிட்டு வருகிறோம்.

க்ரந்தம் அல்லது தேவநாகரி என்ற முழு லிபியைக் கற்பதை விட இந்த கலந்த முறைக்காக சில வரிவடிவங்களை மட்டும் கற்பது மிகவும் எளிதாகும். மனமிருந்தால் மார்க்கம் உண்டு. முடியாது என்று நினைக்கவேண்டியதில்லை.

ஆகவே இந்த தமிழ்+க்ரந்தம் கலந்த முறையிலோ அல்லது முழு க்ரந்தம் அல்லது தேவநாகரி லிபியைப் பயன்படுத்தியோ ஸம்ஸ்க்ருதத்தை வாசிப்பதே சிறந்தது என்று வலியுறுத்துகிறோம். ஆகவே இயன்றவரை அந்த கோப்புகளையே பயன்படுத்தவும். இருப்பினும் பலரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க நடப்பு தமிழ்+234 முறையிலும் கோப்புகளை வெளியிட்டு வருகிறோம்.

ஸ்ரீமத்³-ஆத்³ய-ஸங்கர-ப⁴க³வத்பாத³-பரம்பராக³த-
 மூலாம்நாய-ஸர்வஜ்ஞ-பீட²ம்
 ஸ்ரீ-காஞ்சீ-காமகோடி-பீட²ம்
 ஜக³த்³கு³ரு-ஸ்ரீ-ஸங்கராசார்ய-ஸ்வாமி-ஸ்ரீமட²-
 ஸம்'ஸ்தா²நம்

ஸர்வஜ்ஞாத்ம-ஸ்மரணம்

ஆசார்யரின் அறிமுகம்

ஸ்ரீ ஸங்கர பகவத்பாதர் பாரதத்தில் அநேக ஆசார்ய பீடங்களை ஸ்தாபித்து இறுதியில் தமது மூல ஸ்தானமாக மூலாம்நாயம் எனப்படும் ஆசார்ய பீடத்தை காஞ்சீபுரத்தில் ஸ்தாபித்தார். காமகோடி எனும் காமாக்ஷி தேவியானவள் ஸாஸ்வதமாக இருக்கும் கேஷத்ரம் இது. “கல்வியில் கரையிலாக் காஞ்சி” மற்றும் “நகரேஷு காஞ்சி” என்றவாறு இது ஸர்வ வித்யைகளுக்கும் இருப்பிடமான சிறந்த நகரமாகத் திகழ்ந்தது. ஆகவே இவ்விடத்தில் அவர் ஸ்தாபித்த ஆசார்ய பீடமே ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி மூலாம்நாய ஸர்வஜ்ஞ பீடம் எனப்படும் ஜகத்குரு ஸங்கராசார்ய ஸ்ரீமட ஸம்ஸ்தானம் ஆகும்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதர் தமது ஸிஷ்யர்களில் வயதில் மூத்தவராகவும் பல யஜ்ஞங்களைச் செய்து உலக வ்யவஹார நிர்வாஹத்தில் அனுபவஸ்தராகவும் இருந்த ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை ஸகல பீடங்களுக்கும் நிர்வாஹகராக, இள வயதினரான அந்தந்த பீடாதிபதிகளுக்கு நிர்வாஹ விஷயங்களில் வழிகாட்டுபவராக இருக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்தார். அதிலும் குறிப்பாக அனைவரினும் மிகக்குறைந்த வயதினரான ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மாவை

தமது மூலாம்நாய பீடத்தின் உத்தராதிகாரியாக நியமித்து அவரைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரைப் பணித்தார்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதர் காஞ்சீபுரத்தில் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறும் தருணத்தில் இவரை ஸிஷ்யராக ஏற்றதால் இவருக்கு ஸர்வஜ்ஞாத்மா என்று பெயரிட்டது பொருந்துகிறது. இத்தகைய ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீசரணர்களின் சரித்ரத்தைக் குறித்த ப்ரமாண நூல்களின் ஸ்லோகங்களையும், அவர் இயற்றிய சில நூற்பகுதிகளையும் அநுஸந்தானம் செய்து குரு அனுக்ரஹத்திற்கு பாத்ரமாவோமாக!

॥ ஸ்ரீ-ஸங்கர-சரித்ர-ப்ரமாண-க்³ரந்தே²ஷு ॥

ஸ்ரீ ஸங்கர சரித்ர ப்ரமாண நூல்களில் –

ஸ்ரீ ஸங்கர பகவத்பாதர் ஸர்வஜ்ஞராம் ஸிவ பெருமானின் அவதாரமே. அன்றியும் தாம் ஸர்வஜ்ஞர் என்பதை உலக ரீதியில் ஸ்தாபித்தால் தான் தமது உபதேசத்தை மக்கள் அதிகமாக நம்பி பயனடைவர். இதனால் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் காஞ்சியில் உள்ள ஸர்வஜ்ஞ பீடத்தை ஏற முற்பட்டார்.

ஸர்வஜ்ஞ-பீட²மாரோடு⁴முத்ஸேஹே தே³ஸிகோத்தம: ॥

ததோ(அ)ஸரீரிணீ வாணீ நபோ⁴மார்கா³த்³ வ்யஜ்ஞ'ம்ப⁴த ।

போ⁴ யதிந் ப⁴வதா ஸர்வ-வித்³யாஸ்வபி விஸேஷத: ॥

க்ரு'த்வா ப்ரஸங்க³ம்' வித்³வத்³பி⁴: ஜித்வா தாநகி²லாநபி ।

ஸர்வஜ்ஞ-பீட²மாரோடு⁴முசிதம்' நநு பூ⁴தலே ॥

~ சித்³விலாஸீய-ஸங்கர-விஜய:

அப்போது ஒரு அஸரீர் வாக்கு “ஓ துறவியே! ஸர்வ வித்யைகளிலும் பண்டிதர்களுடன் வாதாடி அவர்கள் அனைவரையும் வென்று ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறுவது உசிதம் அல்லவா?” என்று கேட்டது. [அப்போது தான் அவருக்கு அனைத்து ஸாஸ்த்ரங்களிலும் உள்ள ஞானம் உலகோருக்கு நிரூபணம் ஆகும் என்பதால் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் இதை ஏற்றார்.]

~ சித்³விலாஸீய ஸங்கர விஜயம்

உபயாத்ஸு பு³தே⁴ஷு ஸர்வ-தி³க்³ப்⁴ய:

ப்ரதி³ஸந்நாஸு பராப⁴வம்' ய ஏப்⁴ய: ।

வித்ரு⁴தாகி²ல-வித்-பத³ம்ச காஞ்ச்யாம்
அ-த்ரு⁴தார்தி: ஸ தி³ஸேத் ஸ்ரியம்' ச காம்'-சித் ||

~ ஸ்ரீ-ஸதா³ஸிவ-ப்³ரஹ்மேந்த்³ர-விரசிதா ஜக³த்³கு³ரு-ரத்ந-மாலா
அதன்படி அழைக்கப்பட்ட பண்டிதர்கள் பாரதத்தின் ஸகல திக்குகளிலிருந்தும்
வந்தனர். சிரமமின்றி அவர்களை நொடிதில் வென்று ஸ்ரீ பகவத்பாதர்
காஞ்சியில் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறினார். அவர் நமக்கு அபூர்வமான ஞானச்
செல்வத்தை அளிப்பாராக!

~ ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர் இயற்றிய ஜகத்குரு ரத்ன மாலை
தாம்ரபர்ணீ-ஸுரித்-தீர-வாஸிநோ விபு³தா⁴ஸ்ததா³ ।
ஷட்³-த³ர்ஸிநீ-ஸுதா⁴-வார்தி⁴-பாரத்ரு³ஸ்வ-கு³ணோந்நதா: ||
ஆக³த்ய தம்' தே³ஸிகேந்த்³ரம்' ப்ரணிபத்யேத³மூசிரே ।
பி⁴தா³ ஸத்யமிவாபா⁴தி த்வயா த்வைக்யம்' நிக³த்³யதே || ...
இதி ப்³ருவத்ஸு வித்³வத்ஸு ஸங்கராசார்ய-தே³ஸிக: || ...
ஸ்ருதி-ஸ்ம்ரு'தி-புராணோக்தை: வசநைரிதி தே³ஸிக: ।
பே⁴த³-வாத³-ரதாந் விப்ராநாதா⁴யாத்³வைத-பாரகா³ந் ||
ததஸ்ததோ விபஸ்சித்³பி⁴: ப்ரணதஸ்சாதிப⁴க்தித: ।

~ சித்³விலாஸீய-ஸங்கர-விஜய:

அப்போது (தென் தமிழகத்தில் உள்ள) தாம்ரபர்ணீ நதீ தீரத்திலிருந்து
பண்டிதர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் ஆறு தரிசனங்களாம் அமுதக்கடலின்
கரை கண்டவர்கள் மற்றும் சிறந்த குணவான்கள். அவர்கள் வந்து ஸ்ரீ
பகவத்பாதரை வணங்கி “த்வைதமே ஸத்யம், நீர் எப்படி அத்வைதத்தைச்
சொல்கிறீர்” என்றவாறு பலமாக வாதாடினர். அதற்கு ஸ்ரீ பகவத்பாதர் ஸ்ருதி
ஸ்ம்ருதி புராணங்களிலிருந்து தகுந்த பதிலளித்தார். இறைவனும் ஜீவனும்
உலகமும் வேறு வேறு என்று தீர்மானமாக இருந்த அந்த அறிஞர்களுக்கு
அனைத்தும் ஒரே பரம்பொருளே என்ற அத்வைதத்தை எடுத்துரைத்தார்.
அவர்களும் அதனை ஏற்று மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கினர்.

~ சித்³விலாஸீய ஸங்கர விஜயம்

ஸ்ரீமச்ச²ங்கர-தே³ஸிகேந்த்³ர-ப⁴ணிதைர்ப⁴க்³நே ச பு⁴க்³நாநநே
தாதே வர்த⁴ந-நாம்நி ஸார்த⁴மநுகை³: ஸ்ரீ-தாம்ரபர்ணீ-சரை: ।

ஸர்வஜ்ஞாஸநமாருருக்ஷதி கு³ரௌ தீ⁴ரம்' நிவர்த்ய ஸ்ருதௌ
டி³ம்ப⁴: கோ(அ)பி தமுந-ஸப்தம-ஸமோ வாதை³ரௌத்ஸீத் தர்யஹம் ॥

~ ப்ரு³ஹச்ச²ங்கர-விஜய:

இவர்களது தலைவர் வர்த்தனர் என்பவர். இவரும் இவரைச் சார்ந்தவர்களும் கடைசியில் தோற்ற பிறகு, இனி கேள்வி கேட்பவர் யாரும் இல்லை, ஸர்வஜ்ஞர் என்பது நிரூபணம் ஆயிற்று என்று ஸ்ரீ பகவத்பாதர் மீண்டும் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏற முற்பட்டார். அப்போது அந்த வர்த்தனரின் ஏழு வயது நிறையாத குழந்தை பேசத் தொடங்கி வேதத்தின் கருத்தைக் குறித்த வாதத்தில் தீரராகிய ஸ்ரீ பகவத்பாதரை மூன்று நாட்கள் நிறுத்தி வைத்தான்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

துர்யே(அ)ஹந்யத² ஸங்கரோதி³த-ஸமாதா⁴நே ப்ரஸாந்தே ஸிஸௌ
தாதாதே³ர்து⁴ரி ஸம்'யியம்'ஸதி ச தம்' த்ரு³ஷ்ட்வா(அ)திஹ்ரு'ஷ்டாந்தர: ।
ஆ ஷஷ்டா²த³ப ஏவ பு⁴ங்க்த இதரந்நாக்²யாதி ப்ரு'ஷ்டோ(அ)ப்யஸா
வோமித்யேவ க³த³த்யஜஸ்ரமிதி தத்³-வ்ரு'த்தம்' ச தாதாத³வைத் ॥

~ ப்ரு³ஹச்ச²ங்கர-விஜய:

நான்காம் நாள் ஸ்ரீ பகவத்பாதர்களின் பதில்களால் ஸமாதானம் அடைந்து அமைதியாகிய குழந்தையானவன் பெற்றோர் முதலியவர்களின் முன்னிலையில் ஸந்ந்யாஸம் கேட்டான். அவனைப் பார்த்து ஸ்ரீ பகவத்பாதர் அகமகிழ்ந்தார். விசாரித்ததில் “ஆறு வயதில் நீரை மட்டும் பருகுகிறான். எப்பொழுதும் ஓம் என்று மட்டுமே சொல்கிறான். கேட்டாலும் வேறு எதுவும் சொல்வதில்லை” என்று தந்தை சொன்னார்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

ஜ்ஞாத்வைநம்' ஸத்ரு³ஸாதி⁴காரிணமதா⁴த் தம்' ப்³ரஹ்மதே³ஸோத்³ப⁴வம்'
ப்ராப்தாநுஜ்ஞமபி ஸ்வதோ ஜநயிதுர்வாக்³மீ ஸ வாசம்'-யமம் ।
ஆக்²யாமப்யகரோத் ஸ தஸ்ய ச மஹாதே³வாபி⁴த⁴ஸ்யாக்³ரத:
ஸர்வஜ்ஞாபி⁴த⁴-ஸங்கரார்ய இதி யம்' ஸ்வஸ்யாத² பீடே² ந்யதா⁴த் ॥

~ ப்ரு³ஹச்ச²ங்கர-விஜய:

ப்ரஹ்மதேஸத்தில் பிறந்த இக்குழந்தையே (தமது காமகோடி பீடத்திற்கு) தகுந்த உத்தராதிகாரி என்று அறிந்து, பெற்றோர்களின் அனுமதியுடன் அவருக்கு

ஸந்ந்யாஸம் அளித்தார் ஸ்ரீ பகவத்பாதர். பூர்வாஸ்ரமத்தில் மஹாதேவன் என்று பெயருடைய இக்குழந்தை ஸர்வஜ்ஞாத்மேந்த்ர ஸரஸ்வதீ என்று பெயரிட்டார். அவரையே தமது (காமகோடி) பீடத்தில் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் இருத்தினார்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

அத² நிஸ்சித்ய மநஸா ஸ்ரீமாந் ஸங்கர-தே³ஸிக: ।

மடே² ஸ்ரீ-ஸாரதா³பி⁴க்²யே ஸர்வ-ஜ்ஞம்' நித³த⁴ந்முநிம் ॥

ஸுரேஸ்வரம்' வரு'த்தி-க்ரு'தமந்திக-ஸ்த²ம்' ஸதா³(ஆ)த³ராத் ।

ஸமம்' ஸம்'ஸ்தா²ப்ய தஸ்மை ஸ்வம்' வக்தும்' பா⁴ஷ்யம்' ஸமந்வஸாத் ॥

~ கேரலீய-ஸங்கர-விஜய:

(காமகோடி பீடத்தின் இருப்பிடமாகிய காஞ்சீ) ஸ்ரீ ஸாரதா மடத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞ முனியை வைக்க மனதால் தீர்மானம் செய்த ஸ்ரீ பகவத்பாதர், தமது பேரில் எப்பொழுதும் பக்தி மேலீட்டால் கூடவே இருக்கும் ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை (குழந்தை வயதினரான) ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மாவுக்கு உடனிருந்து பிறகு தமது பாஷ்யத்தைப் பயிற்றுவிக்கும்படி உத்தரவிட்டார்.

~ கேரலீய ஸங்கர விஜயம்

ததஸ்ததோ விபஸ்சித்³பி⁴: ப்ரணதஸ்சாதிப⁴க்தித: ।

கீ³த-வாதி³த்ர-நிர்கோ⁴ஷை: ஜய-வாத³-ஸமுஜ்ஜ்வலை: ॥

ஆருரோஹாத² ஸர்வஜ்ஞ-பீட²ம்' தே³ஸிக-புங்க³வ: ।

புஷ்ப-வரு'ஷ்டி: பபாதாத² வவுர்வாதா: ஸு-க³ந்த⁴ய: ॥

~ ப்ரு³ஹச்²ங்கர-விஜய:

பிறகு, படிப்படியாக பண்டிதர்களால் மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கப்பட்டு, பாட்டுகளும் வாத்யங்களும் முழங்கி ஜய கோஷங்கள் மேலிட, சிறந்த ஆசானான ஸ்ரீ பகவத்பாதர் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறினார். அச்சமயம் பூ மாரி பொழிந்தது. நறுமணமான காற்றுகள் வீசின.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

கல்யப்³தை³ஸ்ச ஸரேக்ஷணாத்⁴வ-நயநை: (2625) ஸத்-காமகோடி-ப்ரதே²

பீடே² ந்யஸ்ய ஸுரேஸ்வரம்' ஸமவிதும்' ஸர்வஜ்ஞ-ஸம்'ஜ்ஞம்' முநிம் ।

காமாக்ஷயா: ஸவிதே⁴ ஸ ஜாது நிவிஸந்நுந்முக்த-லோக-ஸ்ப்ரு'ஹோ

தே³ஹம்' ஸ்வம்' வ்யபஹாய தே³ஹ்யஸுக³மம்' தா⁴ம ப்ரபேதே³ பரம் ||

~ ப்ராசீந-ஸங்கர-விஜய:

2625 கலிவருடங்கள் கழிந்த பிறகு, திவ்ய காமகோடி பீடத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞ முனியைப் பார்த்துக்கொள்ள ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை நியமித்து, உலக ஆசைகளை விட்டு, ஒரு நாள் காமாக்ஷியின் அருகே அமர்ந்து, ஸரீரத்தை விட்டு, ஸரீர பந்தமுடையவர்களுக்குக் கிடைக்கவொண்ணாத பரம பதத்தை ஸ்ரீ பகவத்பாதர் அடைந்தார்.

~ ப்ராசீன ஸங்கர விஜயம்

॥ ஸ்ரீ-காமகோடி-பீட²-பரம்பரா-விஷயகேஷு ப்ரமாண-க்³ரந்தே²ஷு ॥

ஸ்ரீ காமகோடி பீட பரம்பரை குறித்த ப்ரமாண நூல்களில் –

புண்ய-ஸ்லோக-மஞ்ஜரீ

தாம்ரா-ரோத⁴ஸி வர்த⁴நாத் ஸமுதி³த: ஸந்ந்யாஸித: ஸப்தமாத்
ப்ராகே³வாத்ம-விவாத³-ஹ்ரு'ஷ்ட-மநஸா ஸ்ரீ-ஸங்கரேணைவ ய: ।

தத்-பீடே² ஸ-ஸுரேஸ்வரம்' ஸமநயத்³ வர்ஷாம்'ஸ்ச ய: ஸப்ததிம்'

சத்வாரிம்'ஸதமாஸ்த ஸ-த்³வயமஸாவப்³தா³ந் ஸ்வயம்' தந்மடே² || 8 ||

(ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா) தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் வர்த்தனர் என்பவருக்குப் பிறந்தார். தமது ஏழாவது வயது நிறைவதற்கு முன்பே இவரது ஞானத்தை அறிந்து ஸந்தோஷித்த ஸ்ரீ ஸங்கரரால் ஸந்ந்யாஸம் அளிக்கப்பெற்றார். அவரது (ஸ்ரீ காமகோடி) பீடத்தில் அவரது (ஸ்ரீ ஸாரதா) மடத்தில் ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரருடன் 70 வருடங்கள் இருந்து (ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரர் ஸித்தியடைந்த பிறகு) தாமே 42 வருடங்கள் அருள்பாலித்தார். [ஆகவே இவர் ஸித்தி ஆகும்போது வயது 119.]

ஆசார்ய-ப்ரிய-பத்³மபாத³-சரணாம்போ⁴ஜ-த்³வயீ-ஸேவநாத்³

ஊட⁴-த்³வாரவதீ-மடா²ய முநயே ப்³ரஹ்மஸ்வருபாத்மநே ।

ஸ்ரத்³தா⁴-ராத்³த⁴-பதா³ய தத்த்வமதுலம்' சிந்முத்³ரயா நிர்தி³ஸந்ந

ஏவைக்யம்' ஸமகா³ந்நிஜேந மஹஸா ஸர்வஜ்ஞ-ஸம்'ஜ்ஞோ முநி: || 9 ||

ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் ப்ரிய (ஸிஷ்ய)ரான ஸ்ரீ பத்மபாதரின் பாதபத்மங்களை ஸேவித்து (அவர் அலங்கரித்திருந்த) த்வாரகா பீட பரம்பரைக்கு வந்தவர் (அவரது ஸிஷ்யரான) ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர். (ஸ்ரீ பத்மபாதர் இதற்கிடையில் ஸித்தியடைந்திருக்கலாம். ஆகவே ஜகத்குரு பரம்பரா ஸ்தவத்தில் காட்டியபடி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர் வித்யாப்யாஸத்திற்கு ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மரிடம் வந்திருக்க வேண்டும். அதனால்) ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர் தமது திருவடிகளை ஸ்ரத்தையுடன் ஸேவிக்க, இணையற்ற பரம்பொருளை சின்முத்தரையால் காட்டிக்கொண்டே தமது (உள்) ஒளியுடன் ஐக்யமானார் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம முனிவர்.

கல்யப்³தை³: ஸ ஹயாக்³நி-லோக-நயநை: (2737) வர்ஷே நலே மாத⁴வே

லில்யே க்ரு³ஷ்ண-சதுர்த்³ஸீமநு மஹஸ்யாம்நாய-ஸைலாந்திகே ।

க்³ரந்தை²ர்யத்-கலிதைர்நயத்³ர்ஸி விஸத்³ம்' ஸங்க்ஷேப-ஸாரீரக-

ப்ரக்²யைரத்³வய-ஸுத்ர-பா⁴ஷ்ய-க்³ஹந-ச்ச²நந: பதா³ர்தோ²ச்சய: || 10 ||

2737 கலிவருடங்கள் கழிந்த பிறகு நல ஸ்ரௌ வைஸாக மீ³க்ருஷ்ண சதுர்தஸியன்று (பொயுமு 365-ஏப்-20) வேதாசலம் (திருக்கழுக்குன்றம்) என்னும் க்ஷேத்ரத்தின் அருகே ஸித்தியடைந்தார். ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகம் முதலிய இவரது நூல்களால் ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் அத்வைத (ப்ரஹ்ம) ஸுத்ர பாஷ்யத்தில் உள்ளடங்கியிருக்கும் பல நுண்ணிய விஷயங்கள் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜக³த்³கு³ரு-ரத்ந-மாலா

ஸலிலாஸந ஏவ ய: ஸ-லீலம்'

விலயம்' ப்ராபிபதா³ர்ஹதாந் ஸு-ஸீல: ।

ஸும-ஹார-ப²ணீந்த்³ரயோ: ஸ-த்ரு³ஷ்டி:

ஸஹி ஸர்வஜ்ஞ-கு³ருர்ஹரியாத் கு-த்ரு³ஷ்டிம் || 38 ||

ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம குரு நீரை மட்டும் பருகியவர். மாசில்லா நடத்தையினர். அவைதிகமான மதங்களைக் காணாமல் போக்கியவர். (உலக ரீதியில் மகிழ்விக்கும்) பூமாலையையும் (பயமுறுத்தும்) பாம்பையும் (ப்ரஹ்மமாக) வேறுபாடின்றிக் காணும் (பக்குவம் வாய்ந்தவர்). அவர் நமது தவறான சிந்தனையைப் போக்குவாராக!

ஜக³த்³கு³ரு-பரம்பரா-ஸ்தவ:

அபோ(அ)ஸ்நந்நேவ ஜைநாந் ய ஆ-ப்ராக்³ஜ்யோதிஷமாச்சி²நத் ।

ஸிஸுமாசார்ய-வாக்³-வேணீ-ரய-ரோதி⁴-மஹோப³லம் ॥ 9 ॥

(ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா) நீரை மட்டும் பருகும் வரதம் கொண்டிருந்தவர். அவைதிக மதத்தினர்களை (பாரத எல்லையில் உள்ள) ப்ராக்ஜ்யோதிஷபுரம் வரை அடக்கியவர். குழந்தையாக இருக்கையிலேயே ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் வாக்காகிய ப்ரவாஹத்தின் வேகத்தை நிறுத்தக்கூடிய தேஜஸ்ஸாகிய பலம் கொண்டிருந்தார்.

ஸங்க்ஷேப-ஸாரீர-முக²-ப்ரப³ந்த⁴-விவ்ரு'தாத்³வயம் ।

ப்ரஹ்மஸ்வரூபார்ய-பா⁴ஷ்ய-ஸாந்த்யாசார்யக-பண்டி³தம் ॥ 10 ॥

ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகம் முதலிய நூல்களால் அத்வைதத்தை விளக்கியவர். ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூப ஆசார்யருக்கு ஸாந்தி பாடத்துடன் பாஷ்யம் கற்பித்த பண்டிதர்.

ஸர்வஜ்ஞ-சந்த்³ர-நாம்நா ச ஸர்வதோ பு⁴வி விஸ்ருதம் ।

ஸர்வஜ்ஞ-ஸத்³-கு³ரும்' வந்தே³ ஸர்வஜ்ஞமிவ பூ⁴-க³தம் ॥ 11 ॥

ஸர்வஜ்ஞ சந்த்ரன் என்று உலகெங்கும் புகழ்பெற்றவர். பூமிக்கு வந்த சிவபெருமானைப் போன்றவர். அந்த ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம குருவை வணங்குகிறேன்.

॥ ஸ்ரீ-ஸர்வஜ்ஞாத்ம-வாக்³ம்ரு'தம் –

ஸங்க்ஷேப-ஸாரீரகம் ॥

இவ்வாசார்யர் பல நூல்களை இயற்றியதாக ஷே ப்ரமாணங்களில் உள்ளது. அதில் ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகத்தில் உள்ள அவரது வாக்காம் அமுதைச் சற்று பருகுவோம். இந்த நூல் ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் ப்ரஹ்ம ஸுத்ர பாஷ்யத்திலுள்ள நிர்குண ப்ரஹ்ம பரமான பகுதிகளை மட்டும் (ஆகவே தான் ஸங்க்ஷேப என்ற பெயர்) ஸாரமாக எடுத்துரைக்கிறது.

க்³ரந்தா²ரம்பே⁴ ப்ரத²மே(அ)த்⁴யாயே

நூலின் தொடக்கத்தில் முதல் அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம ஸ்ரீசுரணர் மிகவும் அழகாக பகவான் விஷ்ணுவின் மூல நிர்குண ரூபம், அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கும் வேத மாதா, விக்னேஸ்வரர், அத்வைத வேதாந்தத்தின் மூல நூல்களான ஸுத்ர பாஷ்ய வார்த்திகங்களை இயற்றிய ஸ்ரீ வ்யாஸர், ஸ்ரீ

பகவத்பாதர், ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரர் ஆகியோரை பக்தியுடன் வணங்குகிறார். பிறகு குருவின் அருளை முன்னிட்டு தான் நூலைத் தொடங்குவதைக் கூறுகிறார்.

அந்ரு¹த-ஜட³-விரோதி⁴ ரூபமந்த-
த்ரய-மல-ப³ந்த⁴ந-து³:க²தா-விருத்³த⁴ம் ।
அதிநிகடமவிக்ரியம்' முராரே:
பரம-பத³ம்' ப்ரணயாத³பி⁴ஷ்டவீமி ॥ 1 ॥

உலகைக் காக்கும் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் உலகிற்கு அப்பாற்பட்டது. அதனை பக்தியுடன் துதிக்கிறேன். அது ஒரு மாறுதலும் அற்றது. அதாவது 1) தேஸ கால பொருள் வேறுபாடுகள் உடைய ப்ரபஞ்சம், 2) மனதின் அழுக்குகள், புண்ய பாபங்கள், துக்கம் ஆகியவற்றை உடைய ஜீவன், 3) மேலான ஸ்தானத்தில் இருப்பதாக சொல்லப்படும் ஈஸ்வரன், ஆகிய தன்மைகள் அற்றது. ஸத்யமாகவும் சைதன்யமாகவும் அனைத்திலும் ஊடுருவியிருப்பது. [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் முதல் ஸுத்திரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ஸ்வாஜ்ஞாந-கல்பித-ஜக³த்-பரமேஸ்வர-த்வ-
ஜீவ-த்வ-பே⁴த³-கலுஷீ-க்ரு⁴த-பூ⁴ம-பா⁴வா ।
ஸ்வாபா⁴விக-ஸ்வ-மஹிம-ஸ்தி²திரஸ்த-மோஹா
ப்ரத்யக்-சிதிர்விஜயதே பு⁴வநைக-யோநி: ॥ 2 ॥

உலகின் (ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு) ஒரே காரணமானதும், உட்பொருளுமான சைதன்யம் அனைத்திலும் சிறந்ததாக விளங்குகிறது. (ஆனால் தன் உண்மை ஸ்வரூபம் மறந்த) அறியாமையால் ப்ரபஞ்சம் ஜீவர்கள் ஈஸ்வரன் என்ற வேறுபாடுகளால் சைதன்யத்தின் வரையறையற்ற தன்மைக்கு மாசுபடிந்தது. (இருப்பினும் இந்த அறியாமையும் உண்மையல்ல என்பதால்) தன் இயல்பான மஹிமையிலேயே நிலைத்துள்ளது. [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் இரண்டாவது ஸுத்திரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ப்ரத்யக்-ப்ரமாணகமஸத்ய-பராக்-ப்ரபே⁴த³ம்'
ப்ரகூஷீண-காரண-விகார-விபா⁴க³மேகம் ।
சைதன்ய-மாத்ர-பரமார்த²-நிஜ-ஸ்வபா⁴வம்'
ப்ரத்யஞ்சமச்யுதமஹம்' ப்ரணதோ(அ)ஸ்மி நித்யம் ॥ 3 ॥

உள்ளிருப்பவனும் அழிவற்றவனும் (முறையே ஜீவன் ஈசன் என்று நாம்

பிரித்து நினைத்தாலும் பரம்பொருளாகிய) ஒருவனே. (புண்ய பாபங்கள் செய்வதாகிய) காரணத்தின் பலனாக (ஸுக துக்கங்களாகிய) பல வித விகாரங்களை (அனுபவிப்பது என்ற ஜீவனின் தன்மையும்,) எங்கேயோ இருக்கும் வேறொருவனாக (தோன்றும் ஈசனின் தன்மையும், இதை அறிவதால்) மறைந்துவிடுகின்றன. (இந்த பரம்பொருளின்) தன்மையாவதோ தானே உள்ளே ஒளிர்வது, சைதன்ய மாத்ரமானது, பாதிக்கப்படாதது, பரமானந்தமாகிய பரம ப்ரயோஜனமானது. அதையே நான் எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன். [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் நான்காவது ஸுத்திரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ஒளத்பத்திகீ ஸக்திரஸேஷ-வஸ்து-
ப்ரகாஸநே கார்ய-வஸேந யஸ்யா: ।
விஜ்ஞாயதே விஸ்வ-விவர்த-ஹேதோ:
நமாமி தாம்' வாசமசிந்த்ய-ஸக்திம் ॥ 4 ॥

உலகமாகத் தோன்றும் பரம்பொருளிடமிருந்து உருவானதே வேத வாக்கானது. இந்த வாக்கிலிருந்து தான் உலகமும் உருவாகியது. உலகில் உள்ள அனைத்து பொருட்களையும் சுட்டிக்காட்டும் திறனும் அனைத்தாகிய பரம்பொருளைக் காட்டும் திறனும் இந்த வாக்கிற்கு இயல்பாக உள்ளது என்று அனுபவத்தால் தெரிகிறது. அதன் ஸக்தி புத்திக்கு எட்டாதது. அத்தகைய வேத வாக்கை வணங்குகிறேன். [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் மூன்றாவது ஸுத்திரத்தின் இரு பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன.]

ஆரம்பா⁴: ப²லிந: ப்ரஸந்ந-ஹ்ரு'த³யோ யஸ்சேத் திரஸ்சாமபி
நோ சேத்³ விஸ்வ-ஸ்ரு'ஜோ(அ)ப்யலம்' விப²லதாமாயாந்த்யுபாயோத்³யமா: ।
விஸ்வைஸ்வர்யமதோ நிரங்குஸமபூ⁴த்³ யஸ்யைவ விஸ்வ-ப்ரபோ⁴:
ஸோ(அ)யம்' விஸ்வ-ஹிதே ரதோ விஜயதே விக்⁴நேஸ்வரோ விஸ்வ-க்ரு'த் ॥ 5 ॥

உலகை ஸ்ருஷ்டித்தவரே உலகிற்கு நன்மை செய்வதற்கு கணேசராக வடிவெடுத்தார். அவரது அருள் இருந்தால் மிருகங்களின் முயற்சிகளும் பலனளிக்கும். இல்லாவிடில் ப்ரஹ்மாவின் உபாயங்களும் முயற்சிகளும் கூட தோல்வி அடையும். ஆகவே உலகை ஆளும் இவருக்குத் தான் அனைத்து வித ஸக்தியும் அளவற்றதாக உள்ளது. இவரே அனைத்தினும் மேலாக பொலிகிறார்.

வாக்³-விஸ்தரா யஸ்ய ப்ரு³ஹத்-தரங்கா³:

வேலா-தடம்' வஸ்துநி தத்த்வ-போ³த⁴: ।

ரத்நாநி தர்க-ப்ரஸர-ப்ரகாரா:

புநாத்வஸௌ வ்யாஸ-பயோநிதி⁴ர்ந: ॥ 6 ॥

கடலைப் போன்ற ஸ்ரீ வ்யாஸர் நம்மை தூய்மைப்படுத்தட்டும். அவரது விரிவான வாக்குகளே பெரும் அலைகள். பரம்பொருளை சரியாக அறிவதே (அடைய வேண்டிய லட்சியம் ஆகையால்) அவரது எல்லையில் உள்ள கரை. அவர் (வேதத்தைப் புரிந்து கொள்ள காட்டும்) யுக்திகள் செயல்படும் விதங்களே (கடலில் கிடைக்கும்) ரத்னங்கள்.

வக்தாரமாஸாத்³ய யமேவ நித்யா

ஸரஸ்வதீ ஸ்வார்த²-ஸமந்விதா(ஆ)ஸீத் ।

நிரஸ்த-து³ஸ்தர்க-கலங்க-பங்கா

நமாமி தம்' ஸங்கரமர்சிதாங்க்⁴ரிம் ॥ 7 ॥

ஸ்ரீ ஸங்கரர் எப்போது நித்யமான (வித்யை எனும்) ஸரஸ்வதியை சொல்லி (போதித்தாரோ), அப்பொழுது தான் அவளது பெயர் பொருளுடையதாக ஆனது. (அதாவது) தவறான யுக்திகளால் ஏற்படும் குழப்பமாகிய சேறு நீங்கி (அவள் “ரஸ”மான பொருள் உடையவளாக ஆனாள்). பூஜிக்கத்தக்க திருவடியுடைய அவரை நான் வணங்குகிறேன்.

யதீ³ய-ஸம்பர்கமவாப்ய கேவலம்'

வயம்' க்ரு'தார்தா² நிரவத்³ய-கீர்தய: ।

ஜக³த்ஸு தே தாரித-ஸிஷ்ய-பங்க்தயோ

ஜயந்தி தே³வேஸ்வர-பாத³-ரேணவ: ॥ 8 ॥

(எமது வித்யாகுருவாகிய) ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் திருவடித் துகள்கள் உலகில் சிறந்து விளங்குகின்றன. அவை ஸிஷ்யர்களின் கூட்டங்களைக் கரையேற வைத்தவை. அவற்றின் தொடர்பு கிடைத்ததால் தான் நாங்கள் பேறுபெற்றோம், மாசற்ற புகழை அடைந்தோம்.

கு³ரு-சரண-ஸரோஜ-ஸந்நிதா⁴நாத்³

அபி வயமஸ்ய கு³ணைக-லேஸ-பா⁴ஜ: ।

அபி மஹதி ஜலார்ணவே நிமக்³நா:

ஸலிலமுபாத்³த³தே மிதம்' ஹி மீநா: ॥ 9 ॥

குருவின் திருவடித்தாமரை அருகாமையினால் தான் நாங்கள் அவரது குணத்தின் ஒரு லேசத்தையாவது அடைந்தோம். (எவ்வாறெனில்) பெரிய கடலில் மூழ்கியிருந்தாலும் மீன்கள் அளவோடு தான் நீரை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

ஸக்தோ கு³ரோம்சரணயோர்நிகடே நிவாஸாத்

நாராயண-ஸ்மரணதம்ச நிரந்தராயம் ।

ஸாரீரகார்த²-விஷயாவக³தி-ப்ரதா⁴நம்'

ஸங்க்ஷேபத: ப்ரகரணம்' கரவாணி ஹ்ரு'ஷ்யந் ॥ 10 ॥

(இவ்வாறு என்னிடம் தட்டுப்பாடுகள் இருப்பினும்) குருவின் திருவடியிணையின் அருகே வசித்தமையால் (கிடைத்த) திறனாலும், (அன்னாரின் அனுக்ரஹமாகிய) நாராயண ஸ்மரணத்தினால் இடையூறுகள் அகன்றும், ஸாரீரக (வேதாந்த) ஸாஸ்த்ரத்தின் விஷயத்தை அறிவதே நோக்கமாகக் கொண்ட சுருக்கமான ப்ரகரண (நூலை) களிப்புடன் இயற்றுகிறேன்.

க்³ரந்த²பூர்தௌ சதுர்தே²(அ)த்⁴யாயே

நூலின் நிறைவில் நான்காவது அத்யாயத்தில், ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம ஸ்ரீசரணர் குருவிடம் உபதேஸம் பெற்ற ஸிஷ்யர் தாம் ஜீவன்முக்தியாகிய அரும்பேறு பெற்றதை வெளிப்படுத்தும் விதம் எடுத்துரைக்கிறார். பிறகு ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் அருளால் தாம் நூலை இயற்றியதைச் சொல்லி, பகவான் விஷ்ணுவை ஸகுண ரூபமாக வணங்கி பூர்த்தி செய்கிறார்.

வித்³யா-விக்³ரஹமக்³ரஹேண பிஹிதம்' ப்ரத்யஞ்சமுச்சைஸ்தராம்

உத்க்ரு'ஷ்யோத்தம-பூருஷம்' முநி-தி⁴யா முஞ்ஜாதி³ஷீகாமிவ ।

கோஸாத் காரண-கார்ய-ரூப-விக்ரு'தாத் பஸ்யாமி நி:ஸம்'ஸயம்'

க்வாஸீத்³ஸ்தி ப⁴விஷ்யதி க்வ நு க்³த: ஸம்'ஸார-து³:கோ²த³தி⁴: ॥ 53 ॥

புருஷோத்தமனான (பரமாத்மா) ஞான ஸ்வரூபமாக இருந்தும், (நமக்கு) உள்ளேயே இருந்தும், அஞ்ஞானத்தால் அடர்ந்து மறைக்கப்பட்டிருந்தார். (வேதத்தின் பொருளைக் கேட்டறிந்து மீண்டும் மீண்டும்) மனதினால் அனுசந்தானம் செய்வதன் மூலம் நாணல் தண்டிலிருந்து புல் இழையை (உருவுவது) போல் (அந்த பரமாத்மாவை, உள்ளே இருக்கும்) காரண (ஸரீரம்) மற்றும் (வெளியே இருக்கும்) கார்யம் (ஸ்தூல ஸரீரம்) என்ற வடிவில் பலவிதமாக

அமைந்துள்ள (ஆனந்தமய கோஸம் முதல் அன்னமய கோஸம் வரையிலான) உறையிலிருந்து வெளிகொணர்ந்து ஐயமின்றி அறிந்தேன். (அப்போது) ஸம்ஸார இன்னல்களாம் கடல் என்பது எங்கே இருந்தது, இருக்கிறது, இருக்கப்போகிறது? எங்கே போய்விட்டது?! (அந்தளவுக்கு அதற்கு இடமே இல்லை!)

பஸ்யாமி சித்ரமிவ ஸர்வமித³ம் த்³விதீயம்'
திஷ்டா²மி நிஷ்கல-சிதே³க-வபுஷ்யநந்தே ।
ஆத்மாநமத்³வய-மநந்த-ஸுகை²க-ரூபம்'
பஸ்யாமி த³க்த⁴-ரஸநாமிவ ச ப்ரபஞ்சம் ॥ 54 ॥

(அப்படிப்பட்ட ஞானம் கிடைத்த பின், ஜீவன் முக்தி நிலையில் தன்னைக் காட்டிலும்) இரண்டாவதான இந்த உலகு அனைத்தையும் ஒரு படத்தைப் போல் பார்க்கிறேன். (அதாவது அதனால் பாதிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில்) பகுதிகளற்ற சைதன்யம் ஒன்றே வடிவமான எல்லையற்ற பொருளில் நான் நிலைத்துள்ளேன். இரண்டற்றவன், அளவற்ற ஆனந்தமே வடிவமானவன் என்று என்னையும், எரிந்த கயிற்றைப் போல (அதாவது வடிவம் தெரிந்தாலும் எந்த பயனுக்கும் ஆகாதது, ஆகவே என்னை பாதிக்காது என்று) உலகத்தையும் அறிகிறேன்.

அத்³வைதமப்யநுப⁴வாமி கர-ஸ்த²-பி³ல்வ-
துல்யம்' ஸரீரமஹி-நிர்ல்வயநீ-வதீ³க்ஷே ।
ஏவம்' ச ஜீவநமிவ ப்ரதிபா⁴ஸமாநம்'
நிஸ்ஸ்ரேயஸோ(அ)தி⁴க³மநம்' ச மம ப்ரஸித்³த⁴ம் ॥ 55 ॥

கையில் இருக்கும் வில்வப்பழம் போல் (தெளிவாக சைதன்யமே என் ஸ்வரூபம் என்ற) அத்வைதத்தையும் அனுபவிக்கிறேன். பாம்பிலிருந்து உரிந்த சட்டையைப் போல் எனது ஸரீரத்தை (முன்பு தன் ஸ்வரூபமாக நினைத்திருந்தும் தற்போது அத்தகையதல்ல என்று) அறிகிறேன். (உண்மையான கிளிஞ்சலில் பொய்யான வெள்ளி போல் தெரிவது உலக நடைமுறை தான் ஆகையால், பொய்யான) ஸரீரத்தில் நான் வாழ்வது போல் தெரிவதும் (உண்மையான ஞானத்தால்) மோக்ஷத்தை அடைவதும் ஏற்படையதாகிறது.

அத்³வைத-பா³த⁴க-மபூ⁴ந்மம யத்³-த்³விதீய-

மத்³வைதமஸ்ய ப³த பா³த⁴கமேவ ஜாதம் ।
 மோஹாத்³ த்³விதீயமபபா³த⁴கமஸ்ய, வித்³யா-
 ஸாமர்த்²யதோ த்³வய-நிப³ர்ஹணமத்³விதீயம் ॥ 56 ॥

அட! எந்த த்வைதம் அத்வைத (அனுபவத்திற்கு) இடையூறு செய்ததோ, அத்வைதமே அந்த த்வைத (அனுபவத்திற்கு) இடையூறு செய்துவிட்டது! (ஆனால் வேறுபாடு என்னவென்றால்) த்வைதம் என்பது அஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் அத்வைதத்தை மறைக்கும் அதன் திறன் திடமானதல்ல. அத்வைதமோ ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் அது தீர்மானமாக த்வைதத்தை நீக்கும்.

ஆஸ்சர்யமத்³ய மம பா⁴தி கத²ம்' த்³விதீயம்'
 நித்யே நிரஸ்த-நிகி²லாஸிவ-சித்-ப்ரகாஸே ।
 ஆஸீத் புரேதி, கிமிமா: ஸ்ருதயோ ந பூர்வம்'
 யேந த்³விதீயமப⁴வத் திமிர-ப்ரஸூதம் ॥ 57 ॥

அனைத்து அமங்களங்களையும் போக்கக்கூடிய சைதன்ய ப்ரகாஸம் ஸாஸ்வதமாக இருக்கையில் (இப்போது நான் அனுபவிக்கும் ஜீவன்முக்திக்கு) முன்பு எனக்கு த்வைதம் எப்படித் தென்பட முடிந்தது என்பது இன்று எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது! இந்த வேதாந்த வாக்யங்கள் முன்பும் இருக்கவில்லையா, (அவைகளால் ஏற்படும் ப்ரகாஸமின்றி அஞ்ஞான) இருளினால் த்வைதம் உருவாவதற்கு? (வேதாந்த வாக்யங்கள் இருந்தும் அவற்றின் அர்த்தம் தெரியாததால் அப்படி த்வைதம் தோன்றியது என்றால், அப்படி அர்த்தம் உணரப்படவில்லை என்பதே ஆச்சரியமாக உள்ளது!)

த்வத்-பாத³-பங்கஜ-ஸமாஸ்ரயணம்' விநா மே
 ஸந்நப்யஸந்நிவ பர: புருஷ: புரா(ஆ)ஸீத் ।
 த்வத்-பாத³-பத்³ம-யுக³லாஸ்ரயணாதி³தா³நீம்'
 நாஸீந்ந சாஸ்தி ந ப⁴விஷ்யதி பே⁴த³-பு³த்³தி⁴: ॥ 58 ॥

(ஹே குரோ! அப்படி வேதாந்த வாக்யங்கள் புரியாததற்கான காரணம் என்னவென்றால்) உன் திருவடித்தாமரையை ஆஸ்ரயிக்காததே! அதனால் முன்பு ஸத்யமான பரமாத்மாவும் இல்லாததுபோல் ஆகிவிட்டார் (தெரியவில்லை). தற்பொழுதோ உன் திருவடித் தாமரையை ஆஸ்ரயித்ததால் (நான் புரிந்துகொள்வது

யாதெனில் உண்மையில்) முன்பும் எனக்கு த்வைத புத்தி இருக்கவில்லை, தற்பொழுதும் இல்லை, இனியும் இருக்காது!

யஸ்மாத் க்ரு'பா-பர-வஸோ மம து³ஸ்சிகித்ஸம்'

ஸம்'ஸார-ரோக³மபநேதுமஸி ப்ரவ்ரு'த்த: ।

த்வத்-பாத³-பங்கஜ-ரஜ: ஸிரஸா த³தா⁴ந:

த்வாமா-ஸரீர-பதநாத³ஹமப்யுபாஸே ॥ 59 ॥

(ஹே குரோ!) எளிதில் சிகிச்சை செய்யவியலாத ஸம்ஸார ரோகத்தை நீக்குவதற்கு நீ கருணை வசப்பட்டு முற்பட்டிருப்பதால், நானும் உனது திருவடித் தாமரைத் துகள்களை சிரஸால் தரித்து, என் உடல் வீழும் வரை உன்னை வழிபடுவேன்!

ஸ்ரீ-தே³வேஸ்வர-பாத³-பங்கஜ-ரஜ:-ஸம்பர்க-பூதாஸய:

ஸர்வஜ்ஞாத்ம-கி³ரா(அ)ங்கிதோ முநி-வர: ஸங்க்ஷேப-ஸாரீரகம் ।

சக்ரே ஸஜ்ஜந-பு³த்³தி⁴-வர்த⁴நமித³ம்' ராஜந்ய-வம்'ஸ்யே ந்ரு'பே

ஸ்ரீ-மத்யக்ஷத-ஸாஸநே மநு-குலாதி³த்யே பு⁴வம்' ஸாஸதி ॥ 62 ॥

மீறப்படாத ஆட்சியை உடையவரான மனுகுல ஆதித்யன் என்ற க்ஷத்ரிய வம்ஸத்து அரசன் பூமியை ஆளுகையில், ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் திருவடித் தாமரைத் துகள்களின் தொடர்பினால் தெளிவடைந்த உள்ளமுடையவரும், ஸர்வஜ்ஞாத்மா என்ற பெயர்கொண்டவருமான சிறந்த மௌனியானவர், நன்மக்களின் புத்தியை அபிவ்ருத்தி செய்யும் இந்த “ஸங்க்ஷேப ஸாரீரக”த்தைச் செய்தார். [ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின் ஸந்நிதிக்கு வருமுன் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா தொடர்ந்து மௌனம் கொண்டிருந்தமை நினைவில் கொள்க.]

பு⁴ஜங்க³மாங்க³-ஸாயிநே விஹங்க³மாங்க³-கா³மிநே ।

துரங்க³மாங்க³-பே⁴தி³நே நமோ ரதா²ங்க³-தா⁴ரிணே ॥ 63 ॥

(ஆதிஸேஷன் என்ற) பாம்பின் மடியில் படுத்தவரும், (கருடன் என்ற) பறவையின் முதுகில் செல்பவரும், குதிரை (வடிவமான கேஸி என்று பெயர் கொண்ட அஸுரனின்) உடலை த்வம்ஸம் செய்தவரும், ரதத்தின் உறுப்பாகிய (சக்ரத்தை) தரித்தவருமான (ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு) நமஸ்காரம். [பக்தர்களுக்கு அருளுவதற்கான யோக நித்ரையை முதல் அடைமொழியாலும், பக்தர்களைக் காப்பதற்கான கோலத்தை எஞ்சிய மூன்றாலும் கூறினார்.]

